

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Alciacense S. Silvini Monasterium, apud Hesdinum Artesia opidum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

à Baldeuuino Comite, & Athela Comitissa
constructum est.

Anno C I O. C XXXIX. deiecta est vetusta
Eihamensis Ecclesia, & incepta est noua à
Snellardo Abbatē.

Einhamense porrò monasterium multa in a-
gro Antuerpiensi, nominatim in vico Turnino,
vulgò Duerne, olim prædia habuit, quæ Antuer-
piense S. Michaëlis cœnobium, ordinis Premon-
stratensis, titulo permutationis sive emtionis,
nunc possidet. Ex quo videri fortasse queat, Tur-
ninenses S. Fredegandi monachos, quorum cœ-
nobium, circa annum Christi octingentesimum
octagesimum secundum, à Normannis vastatum
tradunt, ad munitum Einhamense castrum ali-
quando aut configuisse, aut domicilium collo-
casse.

An. 882.

17. Iulij.

De S. Fredegando, eiusq[ue] apud Turninum
monasterio, Molanum lege in Natalibus Sancto-
rum Belgij.

ALCIACENSE S. SILVINI

Monasterium, apud Hesdinum Artesia
opidum.

AQ[uod] cœnobium istud sit inchoatum, non-
dum certò comperi. Loci antiquitatem ex-
eocolligas, quod S. Siluinus Episcopus (cuius no-
men Martyrologij Romani tabulis, ad diē XVII.
Febr. est adscriptum) in Alciaco obiisse legatur

An. 715.

Cœnla ho-

die S. Richarij Abbatia. ord.
S. Bened. in tractu Caletano.

An. 1072.

An. 1077.

Lib. V.
Decretal.

Epist. 350.

anno Christi septingent esimo decimo, quinto, ibidemq; tunc conditus sit à monachis Centulensis bus, qui S. Richarij hodie nuncupantur. Ex quo officiū detur, Alciacum olim cellam seu Prioratum fuisse, Centulensi cœnobio annexum.

De Alciacensis autem cœnobij primis Abbatis bus hæc recitat Iperius in Chronico suo Bertinensi Anno millesimo septuagesimo secundo Abbas noster Heribertus Suelgerum huius loci monachum, misit ad Alciacum locum nostrum, & eum ibidem primum Abbatem instituit, sed vix duobus annis abbatizauit. Quo defuncto Heribertus successorem ibi statuit Geruinum, huius loci monachum. Quo deposito Heribertus instituit ibi Norbertum monachum nostrum, anno millesimo septuagesimo septimo.

Solet enim Alciacensibus Abbas præfici è numero monachorum Bertinensem; qua de re exstat Rescriptum Innocentij Tertiij Pontificis Maximi.

Meminit & S. Bernardus Clareuallensis, Abbatis & Ecclesiæ de Alchi, incutam ei terram in elemosynam dari postulans.

Quomodo autem Cluniacense institutum apud Alciacenses sit introductum, ita narrat idem Iperius: Lambertus Abbas noster duabus primis Ecclesiis huius diœcesis, scilicet Morinensi, & Sithiensi reformatis, totum se Cluniacensibus indulgens, ad vicinas Ecclesiias refor-

reformandas, mentem intendit, oportunitatem nanciscens, nunc ex Ecclesiarum vacationibus, nunc ex monachorum dissensionibus. Anno itaque millesimo centesimo primo, Ecclesiæ Alciacensis (cui de iure, consuetudine, ac priuilegio consuevit, & debet, ex isto monasterio Abbas prouideri) Lamberto Abbe defuncto, Odonem Cluniacensem monachum, virum exemplarem, ad ordinem hic reformandum pridem missum, diligenter Hugonis, tunc Cluniacensis Abbatis, Alciacensibus Abbatem præfecit. Qui multa ibidem per religionis aduersarios aduersa perpeccus, illis fugientibus ipse cum viris timoratis, sibi adhærentibus, idem cœnobium ferè viginti annis, secundum regulam, & exteriorem abundantiam honorifice rexit. Hactenus Iperius.

An. 1101.

CAPVT LXVII.

Bantum vulgo Bantz in d. Heripolensi.

Fundatum id legitur in honorem S. Dionysij anno 1071. ab Abberarde Comitissa de Bant quæ ibidem sepulta est. Fuit pri-
mum sexus utriusque cœnobium; sed virgi-
nibus amotis, post vastationem rursus pro
monachis ædificatum est anno 1127. ab Otho-
ne Episcopo Bambergensi & Pomeranorum
Apostolo. Ita Bruschius citato loco.

1071.